

Redagavo: Ramunė Lūžaitė (1999.06.10)

Įstatymas paskelbtas: Žin., 1997, Nr. 65-1558

Neoficialus įstatymo tekstas

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. VIII-1181, 99.05.13, Žin., 1999, Nr.48-1522 (99.06.02)

LIETUVOS RESPUBLIKOS PILIEČIŲ NUOSAVYBĖS TEISIŲ Į IŠLIKUSĮ NEKILNOJAMĄJĮ
TURĄ ATKŪRIMO ĮSTATYMO 2, 4, 5, 10, 12, 13, 15, 16, 18, 20, 21 STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

*** Pabaiga ***

LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCINIO TEISMO NUTARIMAI:

1.

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, Nutarimas

98.10.27, Žin., 1998, Nr.95-2642 (98.10.30)

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS PILIEČIŲ NUOSAVYBĖS TEISIŲ Į IŠLIKUSĮ
NEKILNOJAMĄJĮ TURĄ ATKŪRIMO ĮSTATYMO 4 STRAIPSNIO 1, 4, 9 IR 11 DALIŲ, 8
STRAIPSNIO 1 DALIES, 15 STRAIPSNIO 2 PUNKTO IR 20 STRAIPSNIO 1, 2, 3 BEI 4
DALIŲ ATITIKIMO LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCIJAI

Pastaba. Nuostatos, esančios tarp ženklų << >>, Lietuvos Respublikos
Konstitucinio Teismo yra pripažintos prieštaraujančiomis Lietuvos
Respublikos Konstitucijai.

*** Pabaiga ***

LIETUVOS RESPUBLIKOS
**PILIEČIŲ NUOSAVYBĖS TEISIŲ Į IŠLIKUSĮ NEKILNOJAMĄJĮ TURĄ ATKŪRIMO
ĮSTATYMAS**

1997 m. liepos 1 d. Nr. VIII-359
Vilnius

I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS

Lietuvos Respublikos Seimas,
pabrėždamas, kad Lietuvos Respublikos Aukščiausiajai Tarybai -
Atkuriamajam Seimui 1990 m. kovo 11 d. aktais atkūrus Lietuvos Respublikos
nepriklausomybę, nustojo veikę svetimos valstybės primesti įstatymai,
kuriais okupacinė valdžia iš Lietuvos Respublikos piliečių neteisėtai atėmė
jų turėtą turą;

pabrėždamas, kad Lietuvos Respublikos piliečių prieš okupaciją įgytos
nuosavybės teisės nepanaikintos ir turi tęstinumą;

pabrėždamas, kad 1992 metais Lietuvos Respublikos piliečių valia priimta
Lietuvos Respublikos Konstitucija garantuoja ir gina valstybės, jos
piliečių teises bei nuosavybę;

pabrėždamas, kad tęstinių nuosavybės teisių atkūrimas grindžiamas 1991
m. birželio 18 d. Lietuvos Respublikos įstatymo "Dėl piliečių nuosavybės
teisių į išlikusį nekilnojamąjį turą atstatymo tvarkos ir sąlygų" nuostata
- Lietuvos Respublikos piliečiams gražinamas išlikęs nekilnojamasis turtas,
o jei šios galimybės nėra, teisingai už jį atlyginama;

atsižvelgdamas į Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 1994-1996
metų nutarimus ir sprendimus ir į 1922-1940 metų žemės reformos nustatyta
150 ha ribą,
priima šį įstatymą.

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir sąvokos

1. Šis įstatymas reglamentuoja Lietuvos Respublikos piliečių, kurių nekilnojamasis turtas pagal TSRS (LTSR) įstatymus buvo nacionalizuotas ar kitaip neteisėtai nusavintas ir kurių nuosavybės teisės buvo pradėtos atkurti pagal Lietuvos Respublikos įstatymą "Dėl piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atstatymo tvarkos ir sąlygų", nuosavybės teisių atkūrimo tęstinumo pripažinimo bei atkūrimo tvarką ir sąlygas įvertinant susiformavusius objektyvius visuomeninius turtinius santykius.

2. Pagrindinės šiame įstatyme vartojamos sąvokos:

1) savininkas - asmuo, kurio nekilnojamasis turtas pagal TSRS (LTSR) įstatymus buvo nacionalizuotas ar kitaip neteisėtai nusavintas ir kuriam pagal šį įstatymą atkuriamos nuosavybės teisės į išlikusį nekilnojamąjį turtą;

2) laisvos žemės fondas - žemės, miško ir vandens telkinio plotai, kurie nepriskirti valstybės paimtai ir išperkamai žemei ir kurių susigražinti natūra nepageidauja šio įstatymo 2 straipsnyje nurodyti piliečiai, taip pat žemės, miško ir vandens telkinio plotai, kurie lieka atkūrus nuosavybės teises į pagal šį įstatymą gražintinus maksimalius žemės, miško ir vandens telkinio plotus;

3) valstybės išperkamas nekilnojamasis turtas - nekilnojamasis turtas, kurį dėl šiame įstatyme nurodytų priežasčių paėmė ir išperka valstybė, ir atlygina jo savininkui šiame įstatyme nurodytais būdais;

4) naujas žemės sklypas mieste - žemės sklypas, skiriamas individualiai statybai, taip pat daržui, sodui ir kitoms panašioms reikmėms;

5) miestuose prie individualių gyvenamųjų namų ir kitų pastatų naudojamas žemės sklypas - namų valdos ar kitų pastatų techninės apskaitos byloje iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos pažymėtas žemės sklypas;

6) vienkiemis - už miesto teritorijos, miestelio ir kaimo užstatytos teritorijos esanti atskira sodyba.

2 straipsnis. Piliečiai, turintys teisę į nuosavybės teisių atkūrimą

1. Nuosavybės teisės į šio įstatymo 3 straipsnyje nurodytą nekilnojamąjį turtą atkuriamos Lietuvos Respublikos piliečiams:

1) turto savininkui;

2) asmenims, kuriems miręs turto savininkas testamentu paliko savo turtą, nepaisant to, kad testamente nėra duomenų apie žemės ar kito nekilnojamojo turto palikimo faktą, o šiems mirus, - jų sutuoktiniui, tėvams (įtėviams), vaikams (įvaikiams) ar šių asmenų sutuoktiniui bei vaikams;

3) turto savininko, kuris mirė ir nepaliko testamentu ar okupacijos metais (1939-1990 metais) emigravo į užsienį ir ten, netekdamas Lietuvos Respublikos pilietybės, priėmė kitos šalies pilietybę, sutuoktiniui, tėvams (įtėviams), vaikams (įvaikiams), jei šie asmenys yra Lietuvos Respublikos piliečiai;

4) turto savininko vaiko (įvaikio), kuris yra miręs, sutuoktiniui, vaikams (įvaikiams);

5) piliečiams, kuriems turtas perleistas nesilaikant įstatymo nustatytos formos ir tvarkos testamentu (naminiu testamentu) arba sutartimis (pirkimo - pardavimo, dovanojimo ar kitokiu rašytiniu dokumentu), taip pat piliečiams, kuriems nuosavybės teisių perėmėjai testamentu paliko turtą. Šie piliečiai (norintys atkurti nuosavybės teises) turi kreiptis į teisimą dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo.

2. Jeigu šio straipsnio 1 dalies 1, 2, 3, 4 punktuose nurodyti piliečiai, kurie nustatytu laiku buvo padavę prašymus atkurti nuosavybės teises, yra mirę, nuosavybės teisės atkuriamos mirusiojo vardu ir perduodamos įpėdiniui, jeigu šis yra Lietuvos Respublikos pilietis.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti piliečiai teisę atkurti nuosavybės teises į išlikusį nekilnojamąjį turtą gali perleisti notariškai patvirtinta sutartimi savo vaikams (įvaikiams), tėvams (įtėviams), sutuoktiniui bei vaikams ir kitiems asmenims, jeigu šie yra Lietuvos Respublikos piliečiai.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-1181, 99.05.13, Žin., 1999, Nr.48-1522 (99.06.02)

3 straipsnis. Turtas, į kurį atkuriamos nuosavybės teisės

1. Šio įstatymo 2 straipsnyje nurodytiems piliečiams atkuriamos nuosavybės teisės į šį nekilnojamąjį turtą:

- 1) žemę;
- 2) miškus;
- 3) vandens telkinius;
- 4) ūkinės-komercinės paskirties pastatus bei jų priklausinius;
- 5) gyvenamuosius namus bei jų priklausinius.

2. Nuosavybės teisės atkuriamos ir į neišlikusį šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytą nekilnojamąjį turtą. Nuosavybės teisės atkuriamos ir į tą šio straipsnio 1 dalies 4 bei 5 punktuose nurodytą nekilnojamąjį turtą, kuris 1991 m. rugpjūčio 1 d. buvo išlikęs, tačiau po to jo neliko dėl valstybės, savivaldybės institucijų priimtų sprendimų.

II SKYRIUS

NUOSAVYBĖS TEISIŲ ATKŪRIMO SĄLYGOS IR TVARKA

4 straipsnis. Nuosavybės teisių į kaimo vietovėje esančią žemę atkūrimo sąlygos ir tvarka

1. Nuosavybės teisės atkuriamos į savininko turėtą žemę, bet ne didesnio kaip 150 ha ploto, įskaitant miškus ir vandens telkinius. Jeigu turėtos žemės plotas, įskaitant miškus ir vandens telkinius, buvo didesnis kaip 150 ha, pilietis turi teisę buvusioje žemės valdoje pasirinkti pageidaujamą žemės sklypo, miško, vandens telkinio, į kuriuos jam pagal šį įstatymą turi būti atkurtos nuosavybės teisės, vietą.

2. Žemė gražinama natūra turėtoje vietoje piliečiui arba piliečiams bendrosios nuosavybės teise, išskyrus žemę, pagal šio įstatymo 12 straipsnį priskirtą valstybės išperkamai žemei, ir žemę, kurios šio straipsnio 10 dalyje nurodytu atveju susigražinti turėtoje vietoje piliečiai nepageidauja.

3. Už žemę, pagal šio įstatymo 12 straipsnį priskirtą valstybės išperkamai žemei, taip pat už žemę, kurios šio straipsnio 7 dalyje nurodytu atveju susigražinti turėtoje vietoje piliečiai nepageidauja, valstybė jiems atlygina pagal šio įstatymo 16 straipsnį.

4. Žemė gražinama natūra nedelsiant. Toje Lietuvos valstybės teritorijos dalyje, kur buvo likusi rėžių sistema, žemė gražinama bei kompensuojama natūra pagal sudarytus žemės reformos žemėtvarkos projektus. Tokiu pat būdu perduodamas neatlygintinai nuosavybės lygiavertis savininko turėtajam žemės sklypas.

5. Piliečiai, kuriems žemė gražinama natūra arba perduodamas neatlygintinai nuosavybės lygiavertis turėtajam žemės sklypas, privalo laikytis specialiųjų žemės naudojimo sąlygų ir pagal žemės reformos žemėtvarkos projektus nustatytą žemės servitutą.

6. Į piliečiui gražinamos natūra žemės, miško plotą arba perduodamą neatlygintinai nuosavybės lygiavertį turėtajam žemės, miško sklypui plotą įskaitomas tokio pat dydžio jo privatizuojamas (privatizuotas) namų valdos ir sodininkų bendrijos sodo žemės sklypas, jo naudojamas arba įgytas nuosavybės iš valstybės asmeniniam ūkiui žemės sklypas, taip pat lygiavertiai žemės sklypai (išskyrus privatizuotų namų valdų ne didesnius kaip 0,25 ha žemės sklypus (sklypų dalis) ir sodininkų bendrijų žemės sklypus), kuriuos pilietis yra įgijęs nuosavybės iš valstybės.

7. Žemė, kurioje nutiestos komunikacijos, taip pat žemė, esanti išžvalgytų naudingųjų iškasenų nenaudojamų telkinių teritorijose, saugomose teritorijose, gražinama piliečiams ribotam tiksliniam naudojimui.

8. Prie vienkiemių ir 1940-1990 metų ginkluoto pasipriešinimo dalyvių-karių savanorių tėviškių sunaikintų sodybų, esančių gyventojų asmeniniam ūkiui, tarnybinių dalų ir valstiečių ūkiui skirtose teritorijose, šių vienkiemių ir sunaikintų sodybų savininkams pageidaujant, gražinama natūra

ne mažiau kaip 3 ha žemės ūkio naudmenų, o likusi žemės sklypo dalis yra valstybės išperkama ir už ją atlyginama pagal šio įstatymo 16 straipsnį. Kai įstatymo nustatyta tvarka žemės sklypas, kurį savininkas nori atgauti natūra, išskyrus šiame punkte aukščiau išvardytus atvejus, yra skirtas ir naudojamas gyventojų asmeniniam ūkiui arba valstiečių ūkiui, už jį savininkui, norinčiam, kad būtų atkurta nuosavybės teisė natūra, ar asmeniui, šiuo metu naudojančiam ar įgijusiam nuosavybės iš valstybės šį žemės sklypą, skiriamas iki 30 procentų didesnio žemės sklypo plotas iš laisvos žemės fondo žemės, esančios teritorijoje, kurią apima vietinis žemės reformos žemėtvarkos projektas. Jeigu piliečiai, kuriems nuosavybės teisės atkuriamos į tose teritorijose esančią žemę, yra 1918-1920 m. nepriklausomybės kovų kariai savanoriai, pasipriešinimo (rezistencijos) dalyviai, politiniai kaliniai, tremtiniai ar Vyčio Kryžiaus ordinu apdovanoti asmenys, jų sutuoktiniai, tėvai (įtėviai), vaikai (įvaikiai), apskrities viršininko sprendimu jiems siūlomas žemės sklypo plotas iš apskrities teritorijoje esančio laisvos žemės fondo padidinamas iki 100 procentų. Jeigu apskrities teritorijoje laisvos žemės fonde nėra pakankamo žemės ploto, apskrities viršininkas tarpininkauja dėl tokio sklypo suformavimo kitos pageidaujamos apskrities teritorijoje. Šiems asmenims gali būti taikomos ir kitos įstatymų nustatytos lengvatos.

9. Žemė, kurioje iversti pramoniniai sodai, uogynai bei medelynai, gražinama natūra piliečiams. Šios žemės naudotojai, jeigu žemės savininkas pageidauja ir atsiskaito su naudotojais už medžius ir vaiskrūmius (nesusitarus kitaip), privalo žemę atlaisvinti per trejus metus. Sugražintos žemės savininkai su tos žemės naudotojais už medžius ir vaiskrūmius atsiskaito Vyriausybės nustatyta tvarka.

10. Žemė, apsodinta ir apaugusi mišku, gražinama natūra. Jeigu pilietis atsisako imti apsodintą ir apaugusį miškų žemės sklypą, valstybė jam atlygina pagal šio įstatymo 16 straipsnį.

11. Kaimo vietovėje žemė, kuri naudojama arba nuomojama fiziniams ir juridiniams asmenims, personalinėms įmonėms nuosavybės teise turimų pastatų ir statinių (statomų ar pastatytų), taip pat poilsiaviečių pastatų ir statinių (statomų ar pastatytų) eksploatacijai ir kuri pagal šio įstatymo 12 straipsnį nepriskirta valstybės išperkamai žemei, gražinama natūra, nutraukiant žemės nuomos sutartis pagal žemės nuomos įstatymą. Fiziniai ir juridiniai asmenys (pastatų ir statinių savininkai) šią žemę nuomoja ir už šią žemę savininkui moka žemės nuomos įstatymo nustatyta tvarka valstybinės žemės nuomos mokesčio dydžio žemės nuomos mokestį. Šių žemės sklypų plotai ir ribos nustatomi žemės reformos žemėtvarkos projektuose.

12. Žemė, pertvarkyta į tvenkinius, gražinama natūra piliečiams ribotam tiksliniam naudojimui (išskyrus tvenkinio užtvankos įrenginius, jeigu jie priskirti pavojiškiems įrenginiams). Žemė, kurioje įrengti pramoniniai žuvininkystės tvenkiniai, gražinama natūra piliečiams ribotam tiksliniam naudojimui, jeigu šios žemės savininkai sutinka sudaryti žemės nuomos sutartį su žuvininkystės tvenkinių naudotojais ne mažiau kaip 5 metams. Žuvininkystės tvenkinių naudotojai šiuos tvenkinius nuomoja ir už juos savininkui moka žemės nuomos įstatymo nustatyta tvarka valstybinės žemės nuomos dydžio žemės nuomos mokestį. Jeigu pilietis atsisako imti pertvarkytą į tvenkinį žemės sklypą arba nesutinka sudaryti šios žemės nuomos sutarties su žuvininkystės tvenkinių naudotojais, ši žemė valstybės išperkama ir už ją atlyginama pagal šio įstatymo 16 straipsnį. Pramoninių žuvininkystės tvenkinių sąrašą ir plotus tvirtina Vyriausybė.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-1181, 99.05.13, Žin., 1999, Nr.48-1522 (99.06.02)

5 straipsnis. Nuosavybės teisių į miesto žemę atkūrimo sąlygos ir tvarka

1. Nuosavybės teisės atkuriamos į savininko turėtą žemę, bet ne didesnio kaip 150 ha ploto, įskaitant miškus ir vandens telkinius.

2. Nuosavybės teisės į žemę, iki 1995 m. birželio 1 d. buvusią miestams nustatyta tvarka priskirtose teritorijose, atkuriamos:

1) perduodant neatlygintinai nuosavybėn piliečiams, turintiems nuosavybės teisę gyvenamuosius namus ar kitus pastatus, jų naudojama teritorijų planavimo dokumentuose nustatytą ribų žemės sklypą prie šių statinių arba teritorijų planavimo dokumentuose numatytą jų naudojama žemės sklypą kitai paskirčiai (daržui, sodui ir kt.), išskyrus Kuršių nerijos nacionalinio parko teritorijoje, bet ne didesnę kaip 0,2 ha Vilniuje, Kaune, Klaipėdoje, Šiauliuose, Panevėžyje, Alytuje, Marijampolėje, Druskininkuose, Palangoje, Birštone ir ne didesnę kaip 0,3 ha kituose miestuose. Kai prie statinių esantis naudojamas žemės sklypas yra nuosavybės teisę turėjoje žemėje ir yra didesnis kaip atitinkamai 0,2 ha arba 0,3 ha, piliečiui pageidaujant, neatlygintinai nuosavybėn perduodamas šis didesnis prie statinių naudojamo žemės sklypo plotas, taip pat ir prie šio naudojamo žemės sklypo išlikęs savininko turėtas laisvas (neužstatytas) žemės sklypo plotas (kai yra keli piliečiai, turintys teisę atkurti nuosavybės teises į šią žemę, - jiems pageidaujant, neatlygintinai bendron arba šių statinių savininko nuosavybėn perduodamas šis didesnis prie statinių naudojamas ir išlikęs laisvos (neužstatytos) žemės sklypo plotas), nepaisant parengtų tos vietovės teritorijų planavimo dokumentų, bet ne daugiau kaip 1 ha bendro ploto Vilniuje, Kaune, Klaipėdoje, Šiauliuose, Panevėžyje, Alytuje, Marijampolėje, Druskininkuose, Palangoje, Birštone ir ne daugiau kaip 1,5 ha bendro ploto kituose miestuose;

2) perduodant neatlygintinai nuosavybėn piliečiui naują Vyriausybės nustatyta tvarka įrengtą arba neįrengtą žemės sklypą, Vyriausybei patvirtinus jo dydį tame mieste, kuriame buvo turėtoji žemė, išskyrus Kuršių nerijos nacionalinio parko teritoriją, arba piliečių pageidavimu mieste, kuriame jie gyvena (išskyrus Vilniaus, Kauno, Klaipėdos, Šiaulių, Panevėžio, Alytaus, Marijampolės, Druskininkų, Palangos, Birštono miestus ir Kuršių nerijos nacionalinio parko teritoriją). Miestų teritorijų dalyse, kurios įrašytos į Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių registrą (kultūros vietovių sąrašą), nauji žemės sklypai individualiai statybai bei kitai paskirčiai nuosavybėn neperduodami (išskyrus atvejus, kai šioje teritorijoje pagal teritorijų planavimo dokumentus piliečiui nuosavybės teisę turėjoje žemėje numatoma individuali statyba); neatlygintinai nuosavybėn perduodami naudojami žemės sklypai tik tiems asmenims, kuriems šiose miestų teritorijų dalyse nuosavybės teisę priklauso gyvenamieji namai arba kiti pastatai. Piliečiui atsisakius jam perduodamo neatlygintinai nuosavybėn naujo Vyriausybės nustatyta tvarka įrengto arba neįrengto (pasirinktinai) žemės sklypo individualiai statybai, jam pageidaujant, kompensuojama vidutinė Vyriausybės nustatyto dydžio žemės sklypo tame mieste vertės pinigų suma pagal šio įstatymo 16 straipsnį. Šią pinigų sumą nustato Vyriausybė.

3. Piliečiams neatlygintinai perduodamo nuosavybėn naujo žemės sklypo, esančio miesto teritorijai priskirtoje žemėje, dydį kiekviename mieste tvirtina Vyriausybė miesto, rajono savivaldybės siūlymu. Minimalus neatlygintinai nuosavybėn perduodamo naujo žemės sklypo dydis - 0,04 ha (išskyrus nuosavybės teisę turėtą mažesnę žemės sklypą). Maksimalus neatlygintinai nuosavybėn perduodamo žemės sklypo plotas turi būti ne didesnis kaip 0,2 ha Vilniuje, Kaune, Klaipėdoje, Šiauliuose, Panevėžyje, Alytuje, Marijampolėje, Druskininkuose, Palangoje, Birštone ir ne didesnis kaip 0,3 ha kituose miestuose.

4. Jeigu piliečio turėtas žemės sklypas buvo ne mažiau kaip 0,04 ha didesnis už dabar jo naudojama žemės sklypą, jam pagal galimybę papildomai perduodamas neatlygintinai nuosavybėn naujas ne mažesnis kaip 0,04 ha žemės sklypas individualiai statybai bei kitai paskirčiai. Bendras piliečiui perduoto neatlygintinai nuosavybėn jo naudojamo žemės sklypo ir papildomai perduodamo neatlygintinai nuosavybėn naujo žemės sklypo plotas neturi būti didesnis už Vyriausybės nustatytą perduodamo neatlygintinai nuosavybėn naujo žemės sklypo individualiai statybai bei kitai paskirčiai tame mieste plotą.

5. Jeigu piliečiui sugražintas ar perduodamas neatlygintinai nuosavybėn žemės sklypo plotas miesto teritorijai priskirtoje žemėje yra mažesnis už žemės sklypo plotą, į kurią pagal šį įstatymą jam atkuriamos nuosavybės teisės, už likusį žemės sklypo plotą valstybė jam atlygina pagal šio įstatymo 16 straipsnį.

6. Nuosavybės teisės į Vilniaus, Kauno, Klaipėdos, Šiaulių, Panevėžio, Alytaus, Marijampolės, Druskininkų, Palangos ir Birštono miestų savivaldybių teritorijose esančią žemę, šių miestų savivaldybių teritorijoms priskirtą po 1995 m. birželio 1 d., atkuriamos šio įstatymo 4 straipsnio nustatyta tvarka ją gražinant natūra, o jei ši žemė pagal šio įstatymo 12 straipsnį priskirta valstybės išperkamai žemei, už ją valstybė atlygina pagal šio įstatymo 16 straipsnį.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-1181, 99.05.13, Žin., 1999, Nr.48-1522 (99.06.02)

6 straipsnis. Nuosavybės teisių į miškus ir vandens telkinius atkūrimo sąlygos ir tvarka

1. Nuosavybės teisės atkuriamos į savininko turėtą mišką arba vandens telkinį, bet ne į didesnę kaip 150 ha plotą, įskaitant kaimo vietovėje esančią žemę.

2. Miškas arba vandens telkinys gražinamas natūra turėtoje vietoje piliečiui arba piliečiams bendrosios nuosavybės teise, išskyrus mišką ir vandens telkinius, pagal šio įstatymo 13 straipsnį priskirtus valstybės išperkamiems, taip pat buvusio miško ir vandens telkinių plotus, kurių šio straipsnio 7 dalyje nustatytu atveju susigražinti turėtoje vietoje piliečiai nepageidauja.

3. Miškai ir vandens telkiniai saugomose teritorijose piliečiams gražinami ribotam tiksliniam naudojimui.

4. Už mišką ir vandens telkinius, pagal šio įstatymo 13 straipsnį priskirtus valstybės išperkamiems, taip pat buvusio miško ir vandens telkinių plotus, kurių šio straipsnio 3 dalyje nustatytu atveju susigražinti turėtoje vietoje piliečiai nepageidauja, valstybė jiems atlygina pagal šio įstatymo 16 straipsnį.

5. Piliečių nuosavybės teisės į mišką ir vandens telkinius atkuriamos pagal Vyriausybės nustatyta tvarka sudarytus žemės reformos žemėtvarkos projektus.

6. Piliečiai privalo laikytis pagal žemės reformos žemėtvarkos projektus nustatytų specialiųjų miško ir vandens telkinių naudojimo sąlygų ir servitutų.

7. Jeigu piliečiui gražintinas miškas arba vandens telkinys neišlikęs, piliečio pageidavimu gražinamas žemės plotas, kuriame buvo neišlikęs miškas arba vandens telkinys, arba valstybė jam atlygina pagal šio įstatymo 16 straipsnį.

7 straipsnis. Nuosavybės teisių į ūkinės-komercinės paskirties pastatus ir jų priklausinius atkūrimo tvarka

1. Šio įstatymo 2 straipsnyje nurodytiems piliečiams nuosavybės teisės į ūkinės-komercinės paskirties pastatus ir jų priklausinius atkuriamos gražinant juos natūra Vyriausybės nustatyta tvarka, išskyrus pagal šio įstatymo 14 straipsnį valstybės išperkamus ūkinės-komercinės paskirties pastatus.

2. Už valstybės išperkamus, taip pat už šio įstatymo 3 straipsnyje nurodytus neišlikusius ūkinės-komercinės paskirties pastatus ir jų priklausinius, kurie po 1991 m. rugpjūčio 1 d. neišliko dėl valstybės, savivaldybės institucijų priimtų sprendimų, atlyginama pagal šio įstatymo 16 straipsnį.

3. Gražinus ūkinės-komercinės paskirties pastatus ir jų priklausinius natūra, nuosavybės teisės į žemę, ant kurios pastatyti sugražintieji pastatai, piliečiams atkuriamos šio įstatymo 4 ir 5 straipsniuose nustatyta tvarka, nepaisant to, ar buvo paduotas atskiras prašymas gražinti šią žemę.

8 straipsnis. Nuosavybės teisių į gyvenamuosius namus, jų dalis, butus atkūrimo sąlygos ir tvarka

1. Šio įstatymo 2 straipsnyje nurodytiems piliečiams nuosavybės teisės į gyvenamuosius namus, jų dalis, butus atkuriamos gražinant juos natūra,

išskyrus pagal šio įstatymo 15 straipsnį valstybės išperkamus gyvenamuosius namus, jų dalis, butus.

2. Už valstybės išperkamus, taip pat už šio įstatymo 3 straipsnyje nurodytus neišlikusius gyvenamuosius namus, jų dalis, butus, kurie po 1991 m. rugpjūčio 1 d. neišliko dėl valstybės, savivaldybės institucijų priimtų sprendimų, piliečiams valstybė atlygina pagal šio įstatymo 16 straipsnį.

3. Gražinus gyvenamuosius namus, jų dalis, butus natūra, nuosavybės teisės į žemę, ant kurios pastatyti sugražintieji namai, atkuriamos šio įstatymo 4 ir 5 straipsniuose nustatyta tvarka, nepaisant to, ar buvo paduotas atskiras prašymas gražinti šią žemę.

4. Gražinus šio įstatymo 2 straipsnyje nurodytiems piliečiams gyvenamuosius namus, jų dalis, butus natūra arba perdavus nuosavybės kitas gyvenamasias patalpas, šie piliečiai kartu su savo šeimos nariais ir subnuomininkais privalo per 2 mėnesius nuo tuščių patalpų jiems perdavimo dienos patuštinti nuomojamas valstybės ar savivaldybių butų fondo gyvenamasias patalpas.

5. Jeigu piliečiai nepageidauja susigražinti natūra namų, kuriuose gyvena nuomininkai, arba nesutinka su 20 straipsnyje nurodytomis sąlygomis, jiems atlyginama pagal šio įstatymo 16 straipsnį.

9 straipsnis. Nuosavybės teisės patvirtinantys dokumentai

1. Nuosavybės teisės patvirtinantys dokumentai yra išrašai iš hipotekos knygų, jei šių nėra - turto perleidimo sutartys, teismų sprendimai, turto nacionalizavimo aktai, taip pat valstybinių archyvų išduoti pažymėjimai, testamentai ar kiti Vyriausybės nustatyti dokumentai.

2. Piliečiai, kurių dokumentai, patvirtinantys nuosavybės teisės į išlikusį nekilnojamąjį turtą bei patvirtinantys giminystės ryšį, neišliko, turi teisę dėl nuosavybės teisių bei giminystės ryšio nustatymo kreiptis į teismą Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

10 straipsnis. Prašymų atkurti nuosavybės teisės į nekilnojamąjį turtą pateikimo tvarka

1. Nuosavybės teisės atkuriamos piliečiams, kurių prašymai atkurti nuosavybės teisės į nekilnojamąjį turtą pateikti Lietuvos Respublikos įstatymo "Dėl piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atstatymo tvarkos ir sąlygų" nustatytais terminais. Piliečių, kurių prašymai atkurti nuosavybės teisės į nekilnojamąjį turtą pateikti nuo 1993 m. rugsėjo 10 d. iki Lietuvos Respublikos įstatymo "Dėl piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atstatymo tvarkos ir sąlygų" sustabdymo dienos, nuosavybės teisės į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkuriamos gražinant žemę, mišką natūra arba atlyginama Lietuvos Respublikos piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatyme nurodytais būdais, išskyrus pinigais, jeigu nuosavybės teisės į šį turtą neatkurtos kitiems šio įstatymo 2 straipsnyje nurodytiems piliečiams.

2. Piliečiai, neturėję teisės į nuosavybės teisių atkūrimą pagal Lietuvos Respublikos įstatymą „Dėl piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atstatymo tvarkos ir sąlygų“ ir įgiję šią teisę pagal Lietuvos Respublikos piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatymą, taip pat piliečiai, praleidę nustatytus terminus prašymams susigražinti nekilnojamąjį turtą paduoti, prašymus atkurti nuosavybės teisės į nekilnojamąjį turtą pateikia Vyriausybės įgaliotai institucijai. Šių piliečių nuosavybės teisės į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkuriamos, jeigu nuosavybės teisės į šį turtą neatkurtos kitiems šio įstatymo 2 straipsnyje nurodytiems asmenims šio straipsnio 1 dalyje nurodytais būdais, o nuosavybės teisės į žemę, mišką ir vandens telkinius natūra atkuriamos tik tuo atveju, kai patvirtintuose žemės reformos žemėtvarkos projektuose ši žemė, miškas ir vandens telkinys yra priskirti laisvos žemės fondui.

3. Kartu su prašymu atkurti nuosavybės teisės pateikiamas pilietybės patvirtinantis dokumentas ir pridedami nuosavybės teisės bei giminystės ryšį su savininku patvirtinantys dokumentai.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-1181, 99.05.13, Žin., 1999, Nr.48-1522 (99.06.02)

11 straipsnis. Prašymų atkurti nuosavybės teises turinys

1. Prašyme atkurti nuosavybės teises į išlikusį nekilnojamąjį turtą nurodoma piliečio, turinčio teisę į nuosavybės teisių atkūrimą, vardas, pavardė, gyvenamoji vieta, išlikusio nekilnojamojo turto savininko vardas, pavardė ir to turto rūšis, dydis, buvimo vieta, nuosavybės teisių į šį turtą pagrindas, dabartinis turto valdytojas, nuosavybės teisių netekimo laikas ir būdas.

2. Piliečiai, kuriems pagal šį įstatymą neatkuriamos nuosavybės teisės į visą anksčiau turėtą žemę, mišką ar vandens telkinį (jei šis plotas yra laisvas ir gražintinas natūra), vadovaudamiesi šio įstatymo 4 ir 6 straipsniais, savo prašymuose nurodo žemės, miško ar vandens telkinių plotus, į kuriuos jie pageidauja atkurti nuosavybės teises.

III SKYRIUS

SĄLYGOS, DĖL KURIŲ IŠLIKUSĮ NEKILNOJAMĄJĮ TURTA IŠPERKA VALSTYBĖ

12 straipsnis. Valstybės išperkama žemė

Žemė iš šio įstatymo 2 straipsnyje nurodytų piliečių išperkama valstybės ir už ją atlyginama pagal šio įstatymo 16 straipsnį, jeigu ji:

1) užimta valstybės ir savivaldybės kelių; aerodromų (jų sąrašą ir žemės plotus tvirtina Vyriausybė); užimta karinių dalinių ir skirta valstybės sienos apsaugai (žemės plotus ir jų ribas tvirtina Vyriausybė); yra naudingųjų iškasenų naudojamų telkinių teritorijoje;

2) kaimo vietovėje ir po 1995 m. birželio 1 d. miestams priskirtoje teritorijoje pagal įstatymus yra užimta: namų valdų (sodybų) sklypų; valstybinių įstaigų ir organizacijų bei visuomeninės paskirties pastatams ir įrenginiams (statomiems arba pastatytiems) eksploatuoti reikalingų sklypų, išskyrus poilsiaviečių pastatų ir statinių užimtus žemės sklypus; kitų visuomenės poreikiams naudojamų teritorijų (gatvių, aikščių, skverų, kapinių, vandenviečių, paplūdimių ir kt.); yra suteikta individualių gyvenamųjų namų statybai. Šių žemės sklypų (teritorijų) plotai ir ribos nustatomi žemėtvarkos projektuose;

3) iki 1995 m. birželio 1 d. buvo miestams nustatyta tvarka priskirtose teritorijose, išskyrus šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje numatytą išimtį, kai prie statinių esantis naudojamas žemės sklypas yra nuosavybės teise turėtoje žemėje ir perduodamas neatlygintinai nuosavybėn;

4) užimta sodininkų bendrijų sodų;

5) yra valstybinių rezervatų, nacionalinių ir regioninių parkų rezervatų, Kuršių nerijos nacionalinio parko teritorijoje;

6) pagal įstatymus įsigyta privačios nuosavybės;

7) pagal įstatymus suteikta ir naudojama gyventojų asmeniniam ūkiui, taip pat suteikta tarnybinėms daloms. Šios žemės sklypų dydžiai ir jų ribos nustatomi naujai parengtuose žemės reformos žemėtvarkos projektuose;

8) suteikta mokslo ir mokymo, valstybinėms socialinės globos bei rūpybos įstaigoms, perduota valstybinėms specializuotiems sėklininkystės, veislininkystės ūkiams, specialiosios paskirties veislininkystės bendrovėms. Šios žemės naudotojų sąrašą ir jų naudojamų žemės sklypų dydžius nustato Vyriausybė;

9) yra su įrengtais tvenkiniais, pramoninės žuvininkystės tvenkiniais (įskaitant užtvankos įrenginių užimtą žemę) ir jeigu ją susigražinti pagal šio įstatymo 4 straipsnio 12 dalį atsisako savininkai;

10) atitinka šio įstatymo 4 straipsnio 8, 10 ir 12 dalyse bei 16 straipsnio 5 dalyje nurodytas sąlygas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-1181, 99.05.13, Žin., 1999, Nr.48-1522 (99.06.02)

13 straipsnis. Valstybės išperkami miškai ir vandens telkiniai

Miškai ir vandens telkiniai iš šio įstatymo 2 straipsnyje nurodytų piliečių išperkami valstybės ir už juos valstybė atlygina pagal šio įstatymo 16 straipsnį, jeigu jie:

- 1) priskirti valstybinės reikšmės miškams, valstybinės reikšmės vidaus vandenims. Šių miškų ir vandens telkinių plotus tvirtina Vyriausybė;
- 2) priskirti valstybiniams rezervatams, valstybinių parkų rezervatams ir rezervatinėms apyrubėms, Kuršių nerijos nacionaliniam parkui;
- 3) priskirti miestų sanitarinės apsaugos pirmajai zonai;
- 4) priskirti miško genetiniais rezervatams, miško medelynams ir sėklininkystės plantacijoms;
- 5) priskirti miškų mokslinio tyrimo ir mokymo bei selekcinės sėklininkystės objektams. Šių miškų plotus tvirtina Vyriausybė;
- 6) pagal įstatymus įsigyti privačion nuosavybėn.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-1181, 99.05.13, Žin., 1999, Nr.48-1522 (99.06.02)

14 straipsnis. Valstybės išperkami ūkinės-komercinės paskirties pastatai

Ūkinės-komercinės paskirties pastatai iš šio įstatymo 2 straipsnyje nurodytų piliečių išperkami valstybės ir už juos atlyginama pagal šio įstatymo 16 straipsnį, jeigu jie:

- 1) yra iš esmės perstatyti (rekonstruoti) taip, kad pakeista daugiau kaip 60 procentų pagrindinių konstrukcijų ir sukurto naujo ploto negalima atskirti nuo buvusiojo;
- 2) pagal įstatymus įsigyti privačion nuosavybėn.

15 straipsnis. Valstybės išperkami gyvenamieji namai, jų dalys, butai

Gyvenamieji namai, jų dalys, butai valstybės išperkami iš šio įstatymo 2 straipsnyje nurodytų piliečių ir už juos atlyginama pagal šio įstatymo 16 straipsnį, jeigu jie:

- 1) yra pertvarkyti į negyvenamąsias patalpas ir naudojami švietimo, sveikatos apsaugos, kultūros, mokslo reikmėms bei globos namams. Šių patalpų sąrašą tvirtina Vyriausybė;
- 2) iš esmės pertvarkyti taip, kad pakeista daugiau kaip 50 procentų pagrindinių konstrukcijų ir sukurto naujo bendrojo ploto negalima atskirti nuo buvusiojo, jei visas bendras plotas 30 procentų viršija buvusįjį;
- 3) pagal įstatymus įsigyti privačion nuosavybėn.

Straipsnio pakeitimai:

* Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, Nutarimas
98.10.27, Žin., 1998, Nr.95-2642 (98.10.30)

Nr. VIII-1181, 99.05.13, Žin., 1999, Nr.48-1522 (99.06.02)

16 straipsnis. Atlyginimas piliečiams už valstybės išperkama nekilnojamąjį turta

1. Už valstybės išperkama išlikusį nekilnojamąjį turta, taip pat už nekilnojamąjį turta, kuris iki 1991 m. rugpjūčio 1 d. buvo išlikęs, tačiau po to jo neliko dėl valstybės, savivaldybės institucijų priimtų sprendimų, piliečiams atlygina valstybė.

2. Kai valstybė atlygina piliečiams už nekilnojamąjį turta, kuris pagal šį įstatymą negražinamas natūra, laikomasi negražinamo turto ir vietoj jo perduodamo kito turto, kuriuo atlyginama už valstybės išperkama turta, lygiavertiškumo principo.

3. Kai atlyginama už valstybės išperkama nekilnojamąjį turta ir už nekilnojamąjį turta, kurio šio įstatymo nustatytais atvejais piliečiai nepageidauja susigražinti natūra, atlyginimas (perduodamų neatlygintinai nuosavybėn žemės, miško, vandens telkinio vertė, mokamų pinigų suma,

išduodamų vertybinių popierių skaičius) apskaičiuojamas pagal Vyriausybės patvirtintą vertinimo metodiką, atsižvelgiant į realią išperkamo turto ir perduodamo kito turto vertę atlyginimo metu. Atlyginant už miesto teritorijoje esančią žemę, laikomasi nuostatos, kad po neteisėto žemės nacionalizavimo miestams priskirta žemė vertinama priemiestinėse teritorijose esančios žemės ūkio paskirties žemės vidutine rinkos kaina, o kitai miestų teritorijose esančiai žemei taikoma tam miestui Vyriausybės nustatyta vidutinė atlyginimo kaina.

4. Kai atlyginama už pagal šį įstatymą negražinamą žemę, mišką, vandens telkinį, vietoj jų perduodamos nuosavybės žemės, miško, vandens telkinio lygiavertiškumas nustatomas pagal Vyriausybės patvirtintą metodiką.

5. Žemė, kurios susigražinti natūra turėtoje vietoje piliečiai nepageidauja, jiems gali būti gražinama perduodant nuosavybės lygiavertį turėtajam žemės sklypą iš laisvos žemės fondo pagal žemės reformos įstatyme piliečiams nustatytą žemės plotų įsigijimo eiliškumą, taip pat perduodamas nuosavybės neatlygintinai jo naudojamas lygiavertis žemės sklypas prie nuosavybės teise turimų pastatų.

6. Tais atvejais, kai didžioji dalis piliečio nuosavybės teise turėtos žemės ūkio naudmenų žemės pagal šio įstatymo 12 straipsnį yra priskirta valstybės išperkamai žemei, jam pageidaujant, už likusį laisvos žemės plotą, jeigu jame žemės ūkio naudmenų lieka mažiau kaip 3 ha arba ūkį atkurti netikslinga, atlyginama šiame straipsnyje nurodytais būdais. Šiais atvejais sprendimą dėl ūkio atkūrimo tikslingumo priima apskrities viršininkas pagal žemės reformos žemėtvarkos projekto autoriaus duomenis. Miškas, kurio susigražinti natūra turėtoje vietoje piliečiai nepageidauja, jiems gali būti gražinamas perduodant nuosavybės lygiavertį miško plotą iš laisvo miško fondo tik už turėtą mišką ir žemę, apaugusią mišku, ir tik tose apskrityse, kuriose gyvena šie piliečiai.

7. Valstybiniuose parkuose ir valstybiniuose draustiniuose žemė ir miškas gražinami perduodant nuosavybės lygiavertį turėtajam atitinkamai žemės sklypą ar miško plotą tik piliečiams, gyvenantiems tame rajone, kuriame yra valstybinis parkas ar valstybinis draustinis.

8. Atlyginimas už pagal šį įstatymą negražinamus ūkinės-komercinės paskirties pastatus, gyvenamuosius namus, jų dalis, butus nustatomas pagal Vyriausybės patvirtintą metodiką.

9. Už valstybės išperkamą žemę, miškus ir vandens telkinius valstybės piliečiams atlygina šiais būdais:

1) perduodama lygiavertį žemės, miško ar vandens telkinio plotą. Už miesto teritorijoje esančią žemę (išskyrus už miesto teritorijoje turėtą mišką) mišku neatlyginama;

2) įskaitymu panaikindama piliečio pinigines prievoles valstybei, atsiradusias po nekilnojamojo turto nusavinimo iki sprendimo dėl nuosavybės teisių atkūrimo dienos;

3) vertybiniais popieriais;

4) perduodama neatlygintinai nuosavybės lygiavertį turėtajam naują žemės sklypą individualiai statybai miestuose ir kaimo vietovėse, kur buvo turėtoji žemė, lygiavertį turėtajam esamos privačios namų valdos (sodybos) žemės sklypą (nepaisant turėtos žemės vietos). Vyriausybės nustatyta tvarka piliečio pageidavimu lygiavertis turėtajam naujas žemės sklypas individualiai statybai gali būti perduotas neatlygintinai nuosavybės kituose, negu buvo turėtas žemės sklypas, miestuose bei kaimo vietovėse, išskyrus Vilniaus, Kauno, Klaipėdos, Šiaulių, Panevėžio, Alytaus, Marijampolės, Druskininkų, Palangos, Birštono ir Neringos miestus;

5) pinigais - išpirkdamis kaimo vietovėje žemę, mišką, išskyrus 4 straipsnio 7, 10 dalyse ir 6 straipsnio 3, 7 dalyse nurodytus atvejus, taip pat išskyrus atvejį, kai privačios nuosavybės iš laisvos žemės fondo yra įsigyta žemė, kurios susigražinti nepageidavo šio įstatymo 2 straipsnyje nurodyti piliečiai. Atlyginimo pinigais dydis padidinamas 15 procentų, jeigu yra išperkama žemė, į kurią nuosavybės teisės yra atkurtos arba atkuriamos Lietuvos Respublikos piliečiams - 1918-1920 m. nepriklausomybės kovų kariams savanoriams, pasipriešinimo (rezistencijos) dalyviams, politiniams kaliniams, tremtiniams ar Vyčio Kryžiaus ordinu apdovanotiems asmenims, jų sutuoktiniams, tėvams (įtėviams), vaikams (įvaikiams), ir jei ši žemė pagal šio įstatymo 12 straipsnį yra priskirta valstybės išperkamai

žemei ir yra naudojama asmeniniam arba valstiečio ūkiui, tarnybinėms daloms;

6) pinigais - išpirkdamą žemę, kuri Vyriausybės nustatyta tvarka buvo priskirta miestų teritorijoms nuo 1991 m. rugpjūčio 1 d. iki 1995 m. birželio 1 d.;

7) pinigais - Lietuvos Respublikos piliečiams politiniams kaliniams ir tremtiniams, sugrįžusiems iš tremties po šio įstatymo įsigaliojimo ir nepageidaujantiems susigrąžinti žemės, miško ir vandens telkinių kaimo vietovėse natūra;

8) pinigais - piliečiams, atsisakiusiems jiems perduodamo neatlygintinai nuosavybės naujo žemės sklypo individualiai statybai miestuose, kompensuojant Vyriausybės nustatyto dydžio žemės sklypo tame mieste vidutinės vertės sumą, kurią nustato Vyriausybė;

9) perduodama neatlygintinai nuosavybės lygiavertį turėtajam vandens telkinį - už išperkamą arba neišlikusį vandens telkinį.

10. Už valstybės išperkamų gyvenamuosius namus, jų dalis, butus valstybė atlygina piliečiams šiais būdais:

1) perduodama neatlygintinai nuosavybės jų nuomojamus valstybės ar savivaldybės butų fondo butus, kurių vertės skirtumas padengiamas Vyriausybės nustatyta tvarka;

2) perduodama neatlygintinai nuosavybės lygiavertį turėtiesiems namams, jų dalims, butams butus Vyriausybės nustatyta tvarka;

3) perduodama neatlygintinai nuosavybės lygiavertį turėtiesiems namams, jų dalims, butams naują žemės sklypą individualiai statybai toje vietovėje, kurioje jie buvo. Vyriausybės nustatyta tvarka piliečio pageidavimu lygiavertis naujas žemės sklypas individualiai statybai gali būti perduotas neatlygintinai nuosavybės kituose, negu buvo gyvenamieji namai, jų dalys, butai, miestuose ir kaimo vietovėse, išskyrus Vilniaus, Kauno, Klaipėdos, Šiaulių, Panevėžio, Alytaus, Marijampolės, Druskininkų, Palangos, Birštono ir Neringos miestus;

4) perduodama neatlygintinai nuosavybės lygiavertį turėtiesiems namams, jų dalims, butams tuščius nenuomojamus pastatus, statinius arba jų dalis. Šių pastatų, statinių arba jų dalių perdavimo tvarką nustato Vyriausybė;

5) įskaitymu panaikindama piliečio pinigines prievolės valstybei, atsiradusias po nekilnojamojo turto nusavinimo iki sprendimo dėl nuosavybės teisių atkūrimo priėmimo dienos, Vyriausybės nustatyta tvarka;

6) perduodama neatlygintinai nuosavybės kitą turta Vyriausybės nustatyta tvarka;

7) pinigais ir (ar) vertybiniais popieriais.

11. Už valstybės išperkamų ūkinės-komercinės paskirties pastatus ir jų priklausinius valstybė atlygina vertybiniais popieriais.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-1181, 99.05.13, Žin., 1999, Nr.48-1522 (99.06.02)

17 straipsnis. Institucijos, nagrinėjančios piliečių prašymus atkurti nuosavybės teises

1. Piliečių prašymus atkurti nuosavybės teises į žemę, mišką ir vandens telkinius nagrinėja Vyriausybės įgaliota institucija.

2. Piliečių prašymus atkurti nuosavybės teises į gyvenamuosius namus, jų dalis, butus, ūkinės-komercinės paskirties pastatus Vyriausybės nustatyta tvarka nagrinėja miesto, rajono savivaldybės meras (valdyba) ar kita Vyriausybės įgaliota institucija.

18 straipsnis. Sprendimų dėl nuosavybės teisių atkūrimo priėmimas

1. Šio įstatymo 17 straipsnyje nurodytos institucijos turi išnagrinėti piliečių prašymus ir priimti sprendimus dėl nuosavybės teisių atkūrimo per 6 mėnesius nuo dokumentų, patvirtinančių nuosavybės teises ir giminystės ryšį, pateikimo bei kitų šiame įstatyme nurodytų dokumentų parengimo dienos.

2. Apie sprendimo priėmimo laiką raštu turi būti informuoti šio įstatymo 2 straipsnyje nurodyti piliečiai. Piliečiams neatvykus į svarstymą, sprendimas gali būti priimtas jiems nedalyvaujant.

3. Institucijos, nagrinėjančios piliečių prašymus dėl nuosavybės teisių atkūrimo, nesant galimybės pagal šį įstatymą nuosavybę gražinti natūra, privalo piliečiams raštu pasiūlyti kitus šiame įstatyme numatytus atlyginimo būdus.

4. Institucijos priimtame sprendime gražinti piliečiui natūra gyvenamąjį namą, jo dalį, butą turi būti nurodomos šio namo, jo dalies, buto nuomininkams ir savininkams valstybės suteiktos garantijos ir jų galiojimo trukmė.

5. Sprendime nurodoma ir valstybės išperkamo nekilnojamojo turto vertė.

6. Sprendimai piliečiams išduodami ne vėliau kaip per 30 dienų nuo jų priėmimo dienos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-1181, 99.05.13, Žin., 1999, Nr.48-1522 (99.06.02)

19 straipsnis. Sprendimų dėl nuosavybės teisių atkūrimo apskundimo tvarka

1. Šio įstatymo 17 straipsnyje nurodytų institucijų sprendimai dėl nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo gali būti apskūsti teismui per 30 dienų nuo šių sprendimų įteikimo piliečiams dienos.

2. Šiose bylose šalys atleidžiamos nuo žyminio mokesčio.

20 straipsnis. Valstybės garantijos gyvenamųjų namų, jų dalių, butų nuomininkams ir savininkams. Nuomininkų ir savininkų teisės ir pareigos

1. Kai piliečiui gražinamas natūra gyvenamasis namas, jo dalis, butas, kuriuose gyvena nuomininkai, visas nuomininkų teises ir pareigas pagal gyvenamųjų patalpų nuomos sutartį Vyriausybės nustatyta tvarka perima savivaldybė iki to laiko, kol valstybė įvykdys jiems suteiktas garantijas. Iki šio laiko savininkui draudžiama nutraukti nuomos sutartį su savivaldybe ir draudžiama nuomininkus išskeldinti, išskyrus Civiliniame kodekse numatytus atvejus.

2. Savivaldybė, perėmusi nuomininkų teises ir pareigas, gyvenamąsias patalpas Vyriausybės nustatyta tvarka ir sąlygomis nuomoja šiose patalpose gyvenantiems nuomininkams ir rūpinasi jų eksploatacija bei remontu. Šie nuomininkai savivaldybei moka nuompinigus ir mokesčių už komunalines paslaugas pagal savivaldybės nustatytus tarifus, o su gražinto namo, jo dalies ar buto savininku pagal patalpų nuomos sutartį atsiskaito savivaldybė Vyriausybės nustatyta tvarka ir sąlygomis.

3. Institucija, priimanti sprendimą gražinti piliečiui natūra gyvenamąjį namą, jo dalį, butą, privalo juose gyvenantiems nuomininkams išduoti valstybės garantinį dokumentą. Toks garantinis dokumentas išduodamas ir gražinamo namo, jo dalies, buto savininkui. Valstybės garantijas, jų įvykdymą, garantijų turėtojų teises ir pareigas nustato Kompensacijų už valstybės išperkamą nekilnojamąjį turtą dydžio, šaltinių, mokėjimo terminų bei tvarkos, taip pat garantijų ir lengvatų, numatytų Piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatyme, įstatymas.

4. Nuomininkai, gyvenantys piliečiui natūra gražinamame gyvenamajame name, jo dalyje ar bute, per 3 mėnesius nuo institucijos, nurodytos šio įstatymo 17 straipsnio 2 dalyje, pranešimo gavimo dienos privalo raštiškai pareikšti savo valią dėl Kompensacijų už valstybės išperkamą nekilnojamąjį turtą dydžio, šaltinių, mokėjimo terminų bei tvarkos, taip pat garantijų ir lengvatų, numatytų Piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatyme, įstatymu numatytos valstybės garantijos. Nuomininkams, per šį laiką nepareiškusiems savo valios dėl nurodytame įstatyme numatytos valstybės garantijos, ją savo nuožiūra nustato šio įstatymo 17 straipsnio 2 dalyje nurodyta institucija.

5. Jeigu gyvenamojo namo savininkas parduoda sugražintą gyvenamąjį namą, jo dalį, butą, nuomininkai turi pirmenybės teisę jį pirkti Civilinio kodekso 125 straipsnyje nustatyta tvarka ir sąlygomis.

6. Nuomininkai, likę gyventi gyvenamuosiuose namuose, jų dalyse, butuose, kurių savininkai nenori susigražinti, įgyja teisę išsipirkti šias patalpas Vyriausybės nustatyta tvarka per šešis mėnesius nuo sprendimo dėl gyvenamojo namo, jo dalies, buto teisinės registracijos valstybės ar savivaldybės vardu įregistravimo Nekilnojamojo turto registre.

7. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos galioja ir pasikeitus namo, namo dalies, buto savininkui.

Straipsnio pakeitimai:

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, Nutarimas

98.10.27, Žin., 1998, Nr.95-2642 (98.10.30)

Nr. VIII-1181, 99.05.13, Žin., 1999, Nr.48-1522 (99.06.02)

IV SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

21 straipsnis. Specialios šio įstatymo taikymo nuostatos

1. Piliečių prašymai atkurti nuosavybės teises, pateikti Lietuvos Respublikos įstatymo "Dėl piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atstatymo tvarkos ir sąlygų" nustatytais terminais ir neišnagrinėti iki Lietuvos Respublikos piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatymo įsigaliojimo, nagrinėjami bei sprendimai dėl jų priimami laikantis šio įstatymo nuostatų.

2. Piliečiai, kurių nuosavybės teisės į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkurtos pagal Lietuvos Respublikos įstatymą "Dėl piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atstatymo tvarkos ir sąlygų", turi teisę per 3 mėnesius nuo Lietuvos Respublikos piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatymo įsigaliojimo dienos kreiptis ir pateikti prašymus Vyriausybės įgaliotai institucijai dėl papildomo sprendimo priėmimo pagal šį įstatymą.

3. Pilietis per 3 mėnesius nuo Kompensacijų už valstybės išperkama nekilnojamąjį turtą dydžio, šaltinių, mokėjimo terminų bei tvarkos, taip pat garantijų ir lengvatų, numatytų Piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatyme, įstatymo įgyvendinimui Lietuvos Respublikos Vyriausybės priimtų lydimųjų aktų įsigaliojimo dienos gali pakeisti savo pareikštą valią dėl būdo, kuriuo valstybė atlygina už išperkama nekilnojamąjį turtą, jeigu nepriimtas sprendimas dėl nuosavybės teisių atkūrimo. Jeigu sprendimas priimtas, bet nepradėtas vykdyti, jis šio įstatymo 17 straipsnyje numatytų institucijų, piliečiui paprašius, pakeičiamas administracine tvarka, o jei sprendimas pradėtas vykdyti, jis gali būti panaikinamas teismine tvarka ir pilietis atleidžiamas nuo žyminio mokesčio.

4. Piliečiams, kuriems gali būti taikomos šio įstatymo 4 straipsnio 8 dalies nuostatos, per 6 mėnesius nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos turi būti pateikti raštiški siūlymai dėl jų galimybės gauti didesnę sklypą iš laisvos žemės fondo. Gavę tokį pasiūlymą, piliečiai per 2 mėnesius nuo pasiūlymo gavimo dienos privalo raštu pranešti apie savo sutikimą arba nesutikimą su gautu pasiūlymu.

5. Piliečiai, kurių nuosavybės teisės į žemės ūkio paskirties žemę ir ūkinės-komercinės paskirties pastatus atkurtos gražinant juos natūra, turi pirmumo teisę įsigyti valstybei, savivaldybėms arba žemės ūkio bendrovėms priklausančius pastatus, statinius, esančius jiems gražintos žemės ribose arba prie gražintų ūkinės-komercinės paskirties pastatų. Šie pastatai, statiniai įsigijami įstatymų nustatyta tvarka.

6. Kai piliečiai, įsigiję asmeninio ūkio ar valstiečio ūkio žemę už valstybės vienkartinės išmokas, ją parduoda, pirmumo teisę ją išpirkti turi valstybė.

7. Kompensacijų, numatytų šiame įstatyme už valstybės išperkama nekilnojamąjį turtą, dydį, šaltinius, mokėjimo terminus ir tvarką, taip pat

šio įstatymo 20 straipsnyje numatytų garantijų nuomininkams įgyvendinimo tvarką ir sąlygas bei lengvatas 1918-1920 m. nepriklausomybės kovų kariams savanoriams, pasipriešinimo (rezistencijos) dalyviams, politiniams kaliniams, tremtiniams ir Vyčio Kryžiaus ordinu apdovanotiems asmenims, jų sutuoktiniams, tėvams (itėviams), vaikams (ivaikiams) nustato atskiras įstatymas.

8. Piliečiai, kurie pagal šio įstatymo 4 straipsnio 8 dalį paėmė žemės sklypą kitoje kaimo vietovėje arba kurie pagal šio įstatymo 16 straipsnį vietoj valstybės išperkamos žemės sklypo kaimo vietovėje gavo lygiavertį sklypą kitoje vietovėje, įstatymų nustatyta tvarka gali pasinaudoti valstybės teikiamomis lengvatomis ir parama sodybai perkelti ir ūkiui kurti.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-1181, 99.05.13, Žin., 1999, Nr.48-1522 (99.06.02)

22 straipsnis. Netekę galios teisės aktai

Įsigaliojus šiam įstatymui, netenka galios:

1) Lietuvos Respublikos įstatymas "Dėl piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atstatymo tvarkos ir sąlygų" (Žin.1991, Nr.21-545; 1992, Nr.3-40, Nr.7-155, Nr.11-278, Nr.15-405; 1993, Nr.5-83, Nr.32-725; 1994, Nr.7-100, Nr.14-229, Nr.43-778; 1995, Nr.39-965, Nr.50-1226, Nr.59-1465, Nr.85-1916, Nr.103-2299; 1996, Nr.37-929);

2) Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos nutarimas "Dėl Lietuvos Respublikos įstatymo "Dėl piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atstatymo tvarkos ir sąlygų" įsigaliojimo ir taikymo tvarkos" (Žin.1991, Nr.21-549);

3) Lietuvos Respublikos įstatymo "Dėl piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atstatymo tvarkos ir sąlygų" galiojimo sustabdymo laikinasis įstatymas (Žin., 1997, Nr.6-89).

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

ALGIRDAS BRAZAUSKAS